

Izbija vsakičetrte ob 11. uri dopoldne Rokopisi se ne vračajo. Ne frankovana pisma se ne sprejemajo.

Cena istu znaša za celo leto 4 krone, za pol leta 2 kroni. Za manj premožne za celo leto 3 krone, za pol leta K 1-50. Za Nemčijo je cena listu 5 K, za druge dežele izven Avstrije 6 K.

Rokopise sprejema „Narodna Tiskarna“ v Gorici, ulica Veturini št. 9.

Naročnino in naznanila sprejema upravništvo v Gorici, Semeniška ulica št. 16. Posamezne številke se prodajajo v toba karnah v Šolski ulici, Nunski ulici, na Josip Verdijevem tekalšču nasproti mestnemu vrtu in na Korenskem bregu (Riva Corna) št. 14 po 8 vin.

Oglasi in poslanice se računajo po petih vrstah, in sicer: če se tiska enkrat 14 vin., dvakrat 12 vin., trikrat 10 vin. Večkrat po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Ivan Bajt v Gorici.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič) v Gorici.

„Prosveta“ v Gorici.

„Soča“ je glasilo „Prosvete“ v Gorici. Kakšna pa da je ta prosveta, do kuznje nam „glasoviti govor Strossmayerjev“, ki ga objavlja „Soča“ že v treh številkah, trdeč, da je govoril Strossmayer v resnici tako. Govor sam ima v sebi take stavke, da mora spoznati vsak petošolec, da ni govoril Strossmayer tega nikdar. Naj navedemo samo en stavek: „Čudno ali resnično, nisem našel za časa apostolov niti besede o papežu, ki bi bil naslednik sv. Petra in namestnik Jezusa Krista, kakor tudi ne o Mohamedu, katerega takrat niti bilo ni“. Po tem takem so verovali škofje na vatikanskem koncilu celo v Mohameda! In Strossmayer se je moral dvigniti proti temu! Kdo naj se ne smeje? Uboga „prosveta“! Že govor sam na sebi bi bil lahko prepričal „prosvitljene“ glave okolo „Soče“, da to ni govor Strossmayerjev, ampak skrupulo čifutskih listov. „Slovenec“ z dne 28. aprila t. l. piše v tem oziru:

„Naši liberalni listi so kaj ponosni na svojo „znanstvenost“. Kako se pa razamejo na znanstveno in kritično raziskovanje zgodovine, to nas pouči goriška „Soča“ od 26. aprila t. l. Prosvitljene glave, ki polnijo njena predala, so zavohale v reškem „Novem listu“ glasoviti govor Strossmayerjev na vatikanskem koncilu in ga z uprav liberalno znanstvenostjo prepisale. Da bi vsaj povedali, kje so ga staknili; pa kaj še: pod črto so velenčeno razložili svojim bralcem, da mislijo, da so svojim čitateljem vstregli, če so priobčili ta Strossmayerjev govor, ki mu je prinesel „svetovno slavo“. Najbolj smešno pri celi stvari pa je to, da celo ta opombica

ni originalna, ampak tudi povzeta iz „Novega lista“.

Tudi mi kaj radi vstrežemo „Soči“, dasi ni vredna tolike pozornosti, in ji povemo, da naj drugič bolj pazi na tiste virov, od koder zajema svojo modrost. „Novi list“ ni povedal, odkod je vzel ta govor Strossmayerjev in kdaj ga je ta govoril; to pa ni znanstveno. Mi pa dobro vemo, kako je ta govor nastal. Strossmayer je baje dopisoval z Döllingerjem: dokazano to ni in o tem doslej ni mogoča nobena definitivna sodba. Döllinger je v svojih „Rimskih pismih“ zabavljaj na vso moč čez primat; to so pa podtaknili deloma škofu Dupanloupu, deloma Strossmayerju: vse to so zverili skupaj in tako je nastal ta „glasoviti govor“, ki ga je prinesel „Novi list“.

Avtentične zbirke aktov in dekretov vatikanskega zbora pa tega govora nikjer nimajo: nima ga tudi ne stenografski zapisnik koncila! Če hočete vedeti golo resnico, je bila stvar tale: V XXXI. generalni kongregaciji, kjer se je zaključila debata o dekretu o veri, je bilo naznanjenih osem govornikov, med njimi Strossmayer. Ta je potem imel svoj znameniti govor, ki pa je skozinskoz drugačen, kot lista polvara, ki jo prinašata „Novi list“ in „Soča“. Tako, kakor pišeta ta dva „svobodomiselnata“ lista, Strossmayer se govoriti ne bi mogel: bili bi ga ekskomunicirali, kar pa se ni zgodilo. Stenografski zapisnik (Acta Congr. general. II. 43 sqq.) prinaša cel govor. Strossmayer ni govoril prav nič o primatu, ni znil besedice o sv. Petru in jezuitih, ampak je cel čas le grajal nekatere formalne napake dekretov, ki po mnenju Strossmayerjevem niso bili napravljeni v smislu tridentinskega koncila.

Vladika bosenskosremski je zahteval, naj se neka formula izpremeni, da se bo glasila: „Sedentibus Nobiscum et iudicantibus et definitibus universi orbis episcopis“. Potem se je hudoval nad tem, da neki dekret vatikanskega koncila preostro prijema protestante. Kardinala predsednika de Angelis in Capalti sta ga večkrat opozarjala, da ne govori k stvari. O primatu in nezmotljivosti ni škof Strossmayer v tem svojem glasovitem govoru znil besedice.

Ko je Strossmayer začel povdarjati, da treba pri koncilih moralnega soglasja, kadar se gre za kako definicijo in da nima odločevati večina, je s to svojo trditvijo razburil škofje, ki so glasno ugovarjali. Zapustil je govorniški oder z besedami: „Jaz protestiram proti...“ Razburil je celo Manninga, škofa, ki ga drugače liberalni listi hvalijo kot „sovražnika jezuitov“ in početnika takozvanega „reformkatolicizma“.

Tako govori znanstvena in kritična zgodovina. Če pa ima gospoda okoli „Novega lista“ in „Soče“ druge, doslej še ne objavljene listine, na dan z njimi! Samo drznih potvar naj ne podajajo kot resnico!

Kje so sleparji ljudstva?

Dopis s Tolminkeskega.

Tudi tukaj na Tolminkem nas je nekoliko, ki smo bili uže davno uverjeni, da bi bilo pobiranje užitnine v deželni upravi deželni v veliko korist. To so sprevideli tudi naši krčmarji in prizadeti obrtniki, ki so svoječasno oddali po večini svoja pooblastila deželnim odposlancem v svrhu, da bi dežela pobirala užitnino v svoji režiji, kar jim bodi v

čas. Toda vsestranski pritisk oč nasprotni strani in še druga posebna in osebna sredstva so kmalu spremenila večino v manjšino, in ostalo je vse pri starem tudi pri nas, kakor drugod.

Pri vsem tem ali prav za prav ravno radi tega smo sledili z velikim zanimanjem borbi med strankama za užitnino in proti užitnini. Tišina, ki je v tem vprašanju nastala kmalu po velitvah, je kazala, da se je tudi naša stranka utrudila ter opustila nejednak boj med zlatom in pošlenostjo. Semtrija došli so sicer glasovi po tej ali oni poti, da se ni še opustila misel o sprejetju užitnine v deželno upravo; toda „šance“ za uspeh so se nam zdele zelo nizke. Zato smo se tembolj začudili, ko smo čitali deželnega glavarja objavo v deželnem zboru, da sprejme pobiranje užitnine vlada v svoje roke.

Uverjeni smo bili takoj, da bodo imele vlada, dežela in občine od tega lep dobiček; a da bode ta dobiček tolik, kakor sedaj kaže, o tem ne bi bili nikdar niti sanjali. Priskrbeli smo si tozadevne uradne podatke o dohodkih za državo in deželo za naš tolminski okraj za prvo četrtletje tekočega leta, in čujte, kako govore in kaj govore ti podatki?

Dovolite, da jih najprej navedem: Za mesec januarij je dobil erar: 480958 K, za mesec februarij je dobil erar: 396074 K in za mesec marec 414621 K. Rimanenc na vinu je bilo 274559 K, rimanenc na mesu je bilo 28145 K, torej skupaj 302704 K. Skupni dohodki za prvi kvartal tega leta znašajo torej: 15,94357 K.

Rečem in pišem: petnajstisoč devetsto tri in štirideset kron in 57 h. —

LISTEK.

Izlet na Otlico.

Lokve, 30. marca 1905.

Ob zoru — točno ob petih in še četrt čez — sem vzel v roke svojo dolgo palico — katero hudomušna usta nazivljejo „kardinalsko palico“ —, ter sem jo mahnil naravnost mimo Pucale na turški Klanec in dalje...

Naš Ivanc je sicer dejal: „E, najbolje bo, če se zlažejo za to pot na Goro!“ Ali jaz se nisem zbal snežene poti in nisem poslušal našega Ivanca: — zakaj bi neki lagal, da pridem in bi ne šel?!

Posebne važnosti je na potu to, koga se najprej sreča. In jaz — pogum mi je vedno bolj rasel — srečam najprej tri moške! To bo srečno — si mislim — da le nisem srečal kake ženske, kar bi značilo slabo pot, kakor se je godilo onemu Janetu v „Dom in Svetu“, ki je imel toli opravka s čarovnicami...

Torej krepko po turškem Klanecu! A ta presneti sneg ni bil dovolj krepak, oziroma voljan, da bi nosil 84 kilogramno težo! Udiralo se je; in že sem začel dvomiti, da bo pot dobra, čeprav sem srečal najprej moške in teh kar tri hkratu! Noge so mi hotele vedno do trdnih cestnih tal — morda zato, da bi nekoliko pomandrale turške glave, ki so posejane na turškem Klanecu in katere so svoje

dni — kakor spričuje lokvarsko ustno izročilo — Lokvarji odesali Turkom, ki so drvili iz Vipave skozi trnovski gozd na Lokve, hotéč poiskati si zlatá in deklet tudi v tem gorskem mestu...

No, srečno sem dospel na malo Lazno, ki je bilo nekdanj last Marije Snežnice nadavške; tod in daleč okoli so se pasle jalove kravice in teleta in voli starodavne občine Avče... O kako lušno je bilo tačas, ko so Avčani imeli postajo pri sv. Antonu na Lokvah, kjer so imeli kapelico v čast temu svetniku, namesto farovža pa hlev (stajo) za svojo živinico! Zdej seveda je nekaj drugače: avčansko živino so spravili na goli Čaven, njih stajo so spremili v župnišče — in to na povelje cesarja Jožefa II. l. 1787...

Pa se je zopet zmotil naš Ivanc, ki je menil, da se bo najbolj udiral na malem Laznu! Res, meter in pol je tam snega, a udiral se ni: — in temu so vzrok „kremplji“, s katerimi si je gorijski maslar naredil pot z Gore na Lokve. To vam je dobra pomoč proti udiranju v globok sneg! Naši gorski možje — žene še tega ne znajo — si razširijo po zimi svoje noge s „kremplji“, da lažje gaziyo sneg, ko je treba hoditi v „šlog“. Pametni so! Jaz nisem bil tako; a zato sem bil tem bolj vesel, da sem stopical po stopinjah „krempljarja“ neovirano po snegu čez malo Lazno in dalje...

Pet celih četrtov sem pa le rabil

do razcestja — med Dolom in Karnico —: in tačas je uprav solnce prisijalo izza angelskih gorá! Pa mi je zasvetilo v glavi: Ahá, tukaj so svoj čas stali inženirji, ki so vstvarjali cesto Lokve-Dol-Karnico! Pa so jo iztuhtali: Kamar vzhajajoče solnce najprej posije, na ono stran naj teče cesta...

Jaz seveda nisem bil namenjen „izleteti“ v Karnico, ampak na Dol; zato sem jo mahal gori-gori proti Nagnosu! Dolga je sicer ta snežena streha — ne več pot —, a ostanki „krempljev“ so mi zopet pomagali, da sem jo pridihaj na Nagnos, ki ima častito in pristno slovensko ime v nemško-trnovskem gozdu: — Hrib se namreč ondi nagne z lokvarske na vipavsko stran.

Kaj ne, dobro bi bilo, da bi se tu odpočil in pokrepčal! To sem znal že na Lokvah. Zato pa sem vzel saboj steklenico „švedskih kapljic“ z vsebino $C_6 H_{12} O_6$... kajti kot gorski sin imam rad v spominu pesen:

Afi góre, góre so goré...;

Kdor jih pozná, se preskrbí,

si polno torbo naloží...

Dobro je bilo, kar je bilo... Še en pozdrav lokvarski Ojstrovici in trebuški megleni grapi čez snežnobeli Goljak, pa hajdi čez 1200 visoki sneg proti Predmeji otliške fare in občine...

Pred menoj kristalov nebroj, blestečih se v žarkih žarečega solnca; od-

sevali so v prizmah, dodekaidrih, tetra-rakontaedrih in drugih edrih — kakor nam je svoje dni razlagal do dna duše priljubljeni prof. Kimmerle: če mu je kdo znal to povedati, pa je dobil svoj lobenswert. Jaz seveda nisem bil od tistih srečnih, a danes bi mu znal: — in tak lobenswert bi pomagal do odlike pri maturi...

A kar je, to je, in kar znam, to znam — tudi kemijo imam še v svoji knjižnici; pa prof. Š. ni znal, da bom imel še danes kemijo pri sebi, da znam celo, kaj je $C_6 H_{12} O_6$: — in bil je drug primanjkljaj za odliko...

Čmok! — Dobil sem jo po očalih od snežene veje, kakor bi hotela reči: Čemu študiraš zdaj, kar bi moral znati nekdanj? — Pojdi dalje! Pa sem šel ter pustil d ivjepoetični Nagnos in ostanke svoje kemije ter mineralogije na njem...

Ohò, komaj novo županstvo na Otlici, pa že napredek: Odkidana cesta! Dobro je to delo meni, ker sneg je bil čimbolj nejevoljen name, da ga toli „peštam“ — in se je odmikal; odtod sem šel vsaj ravnih korakov s svojo „kardinalsko“ proti katedraki angelske Góre... In tu? Cela vrsta lepih rečij: konec tridnevne velikonočne spovedi — začetek bratovščine presv. rož. venca — blagoslov in poskušnja (kolavdacija) novih orgelj — naposled proučevanje formule $C_6 H_{12} O_6$ v družbi prijateljev... A. P.

In koliko je dobila lani vlada v isti dobi od zakupnika?

Čujte in strmitel Erar je dobil za svoj delež lani za celo leto le 12003 K.

Dohodki koncem prvega četrtletja t. l. presegajo toraj ves lanski letni dohodek za 2743.57 K. Potemtakem je izgubil erar in je zgubila dežela v tem okraju devetmesečne užitninske dohodke.

Ne vemo sicer, kako se bodo razvijala ta zadeva v prihodnjih devetih mesecih; a na podlagi dosedanjih podatkov smemo vendarle sklepati, da bo dežela država okolu 40.000 K dobička, dežela istotoliko in občine, katere imajo povprek v tem okraju 25% doklade na užitnino, pa kakih 10.000 K. Ako jemljemo še v poštev naklade na pivo, ki donajajo v zadnjem času radi zgradbe bohinjske železnice lep dobiček, smemo trditi, da bodo imele država, dežela in občine letos okolu 90.000 do 100.000 K dobička samo v tolminskem sodnem okraju s tem, da je država sprejela pobiranje užitnine v svoje področje.

Ubogo ljudstvo! Ti plačuješ 70% na neposredne davke za šolstvo, 30% do 55% za ceste, 10% in 30% za deželni zalog, od 50% do 162% za občinske potrebščine, in glej, davščina, katero ti plačuješ pri užitnini, romala je v žepu nekaterih zasebnikov! Ti plačuješ, da si črno, a zasebniki se mastijo z donosom tvojih žuljev pri užitnini! Vidiš, to je sad „novodobnega napredka“, o katerem ti „napredni“ učitelji toliko kvasijo!

O, ti učitelji! Priznamo, da so slabo plačani in da so, posebno oženjeni, v velikih stiskah; vprašamo pa, ali niso bili ravno oni, ki so strastno in neizprosno podpirali stranko, katera je imela zastavo z napisom: „Užitnina nikakor deželi!“

Ne bi bilo li umestneje, da bi se bili učitelji poprijeli agitacije za užitnino v deželni režiji, nego da so šli v tem in drugem oziru nasprotni stranki na roke? Sedaj naj preračunajo, kolikokrat bi bila pokrita s čistim dobičkom od užitnine v tolminskem sodnem okraju potrebščina za povišanje njihovih plač, ki znaša za ves politični tolminski okraj okroglih 15.000 K? Je li res, da odškoduje grda gonja proti „farjem“ in proti „klerikalni bandi“ naše ljudstvo za vse izgube, ki je trpelo po tej „napredni“ politiki? In mislijo li, da imajo pravico zahtevati, da mora naše prebivalstvo poleg tega prenašati še večjih žrtev v zboljšanje njihovega gmotnega stanja?

Tu, tu, gospodje, je „črna tabla“ privandranih farbarjev to oglejte si bolj na drobno in natanko! Da ni bilo te „črne table“, bi imeli vže davno velikodušne piruhe v podobi povišanja plač, tako imate take, kakoršne imajo tudi nekateri trgovci in obrtniki v Gorici, ki so slepo drvili za „novodobnim napredkom“.

In tebi, drago ljudstvo, kaj ti pravijo ti podatki? — Oglej si jih, in videlo in vedelo bodeš:

Kje so sleparji ljudstva!

Politični pregled.

Državni zbor. — Gosposka zbornica bo imela dne 5. maja sejo. Obravnavala bo: drugo branje zakona o točenju, o podražavljenju „Prve ogerske gališke železnice“ in „Ogersko zahodne železnice“, zakona o vojaški pripravi, zakona o prodaji državnega nepremakljivega premoženja in o zakonu o zopetnem uveljavljenju določil zakona o lokalnih železnicah iz leta 1904.

Odstop ministra Witteka. — Minister za železnice dr. Wittek je prošil za upokojenje, in cesar je njegovo prošnjo uslišal. To potrjuje dve cesarjevi lastnoročni pismi, jedno naslovljeno na ministerskega predsednika bar. Gautscha, drugo pa na ministra za železnice dr. Witteka. Dr. Wittek je bil najboljši železniški minister, kar smo jih imeli do sedaj. Njegovi največji nasprotniki so bili židje, ki so imeli v poslanstvu dr. Ellenbogu v parlamentu svojega agenta, ki je vedno nagajal dr. Witteku in ril proti njemu. Dr. Wittek je dajal namreč židom pri državnih železnicah premalo zaslužka; zato pa ga niso mogli trpeti. Zadnji čas nakopal si je dr. Wittek tudi med Poljaki sovraštvo nase in poslali so tudi ti svoje poslance židje proti njemu v boj. Ker je tudi pri neki drugi večji parlamentarni skupini neki poslanec, ki

se čuti rojenega ministra za železnice, posrečilo se je vsem tem činiteljem skupaj, da so spravili dr. Witteka s pota. Dr. Wittek je bil sicer po mišljenju Nemec, ali bavil se je vendarle bolj z železnicami nego pa s politiko. — Za voditelja železniškega ministerstva imenovan je sekijski načelnik Wrba.

Saški kralj na Dunaju. — Saški kralj Friderik Avgust je v torek ob 6. in pol uri zvečer s posebnim vlakom došel na Dunaj. Na kolodvoru so kralja vsprejeli cesar, nadvojvoda Fran Ferdinand, Oton, Fran Salvator, Leopold Salvator, Friderik in Rainer, princ Filip Koburg-Gotaški, namestnik, policijski predsednik, generaliteta in nemški poslanik z osebjem poslanstva. Cesar je kralja presrečno pozdravil ter ga poljubil. Častna stotinja je prezentirala, godba je pa zsvirala nemško himno. Potem sta se cesar in kralj peljala v cesarsko palačo. Po vseh ulicah je množica vladarja živahno pozdravljala.

Ločitev cerkve od države na Francoskem. — Radikalni in socijalistični listi na Francoskem se pripravljajo, ker je zbornica odobrila člen IV. zakonskega načrta o ločitvi cerkve od države v oni obliki, ki jo je nasvetoval Jaures. Senator Clemenceau je izjavil v „Aurora“, da ima de Mun prav, ki je rekel, da je nazarje socijalistov nevarno celemu zakonu. Znano je, da so se s IV. členom zakona o ločitvi cerkve in države določile plače za duhovnike v bolnišnicah, ječah in drugih javnih ustanovah.

Krvav 1. majnik v Varšavi. — Iz Varšave poročajo, da je v ponedeljek popoludne prišlo do spopada med vojakom in množico 5000 delavcev. Vojaki so streljali. Sanitetne straže so naštele 31 mrtvih in 15 ranjenih. Razun tega je policija dala odstraniti še 60 mrtvih in ranjenih. V jeruzalemski ulici je množica napadla vojaštvo. Ob tem spopadu je bilo ubitih 25 delavcev in ravno toliko ranjenih.

Rusko-japonska vojska.

Dopisnik „Daily Maila“ je dne 30. m. m. sporočil svojemu listu iz Saigona: Sodi se, da se je admiral Roždestvenski podal na Filipinske otoke, da se tam združi z ladjami iz Vladivostoka pod admiralom Skrydlovom in z onimi tretje baltiške eskadre.

**

Ruska eskadra se nahaja izven teritorialnih vod pri Port Dayota, 40 milj severno od Kam-Ranka in zaliva Bankhoi. Ruske, nemške in angleške transportne ladje se nabajajo pri predgorju St. Jaques in v reki Saigon. Eskadra francoske Indo-Kitajske je pripravljena, da prepreči vsako kršenje nevtralnosti v francoskih vodah.

**

Renterjev biro je v ponedeljek sporočil iz Tsingtava, da so videli pri Hainanu obe ruski eskadri, to je tretjo baltiško eskadro in eskadro Roždestvenskega. Londonski „Daily Telegraph“ pa poroča iz Tokija, da bosti dne 2. t. m. obe ruski eskadri združeni. „Daily Telegraph“ poroča, da odpluje brodoge Roždestvenskega proti Filipinskim otokom. Tam da počaka ladje admirala Skrydlova iz Vladivostoka in potem da skupno rusko brodoge prestopi v ofenzivo proti Japoncem.

**

Iz Kundulina se poroča: Poročila berlinskih listov, po katerih bi Japonci prodirali v štirih kolonah, od katerih sta dve že prišli baje v Kirin in Itundžou, dve pa gresta proti Boduni in Cicikarju, so izmišljena.

Dopisi.

Iz Gorice, dne 25. aprila. — Velečastim gg. župnikom, samostojnim duhovnikom in slavnim županstvom v nasvet in blagovoljno posnememo. — Po Solnograškem, Avstrijskem, Tirolskem in drugod v Avstriji in po vsi Nemčiji, nahajajo se blizo pročelja cerkve ali pa okoli nje, na ozidju uzidane kamenite plošče z imenom onih hrabrih vojakov, ki so žrtvovali svoje življenje na bojišču za domovino. Taki spomeniki so velevažni sorodnim rajnih, ki so skrvaveli daleč od svojih na ptujem, drugim nepoznani, so v tolažbo; občinam, ki so dale svoje sinove za domovino, so v čast; v pogum in tolažbo vojakom, ki bodo v prihod-

nosti bližnji ali daljni, za Avstrijo svoje kri prelili; ojačila in tolažila jih bo zavest, da njih ime bo imelo častni spominek za vse čase pri domači cerkvi, da se jih bodo vselej spominjali sorodniki in domačini kolikorkrat bodo zahajali v cerkev, ako bi se ne vrnili več nazaj k svojim ljubim in dragim. To misel in nasvet mi je sprožila pred kratkim odlična oseba iz visokega dostojanstva ter naprosila, naj bi povabil vse samostojne duhovnike in županstva, da bi se združili ter poiskali v matričnih knjigah in popraševali pri domačinih o imenih vojakov, ki so v preteklih časih svoje življenje dali za domovino ali sploh se ponesečili v vojaški službi, da se niso več vrnili nazaj, ter jim postavili enaki spominek.

Usojam se s tem povabiti vse velečastite gg. župnike, samostojne duhovnike in slavnega županstva, da bi blagovolili vzeti v poštev ta nasvet.

Jos. dr. Gabrijevčič.

Iz Mirna. — „Soča“ z dne 26. t. m. prinaša skrajno nesramen dopis iz Mirna, po katerem bi bilo soditi, da so naši fantje res kaki divjaki ali ubijalci. In zakaj? Velikonočni pondeljek imelo je sivo društvo „Miren“ veselico s plesom. Naši fantje se veselice niso udeležili. Pod noč so pa, meneč da je veselica končala, neke koračnico pojoč prišli na dvorišče krčme, v katere prostorih je bila veselica in so tam izvrstno zapeli pesem „Morje adrijansko“. V tem pa pride nekdo, katerega dolžnost je vse prej, nego prepri delati, in začne fante dražiti, da ne smejo peti. V tem je veselic končala, in naši fantje so nato zapeli še par pesmi. Vse to se je vršilo mirno. Večina fantov je nato odšla, le par jih je ostalo in s temi so začeli potem nekateri, za mir delati postavljeni ljudje, iskati prepri, samo da bi jih spravili v nesrečo. Ponosni smemo biti, da naši fantje, čeravno izživani, niso na nobenega roke položili. Neki njih pristaš pa je v resnici enega naših udaril, ne da bi niti z njim govoril. Nekdo drugi, tudi njih pristaš, je pa zvečer na enega naših, ne da bi ta z njim govoril s samokresom pomeril, češ da ga vstrelji, če ne bo molčal. Še neki drugi je enemu (ne našemu pristašu) samokres na obraz postavil, in sicer samo zato, ker sta se prepirala. Tako delajo naši močje, in če potem naši fantje zapoje kako lepo pesem, (kar tudi v resnici znajo) so divjaki. Kdor pa se s samokresom nepotrebno korači, ta je poštenjak. Po sili nam bočejo mladino iztrgati, če pa ni drugače, nastopijo pa taki, ki so postavljeni, da varujejo mir. Ali povemo vam, da se ne vstrašimo in da: Mi gremo naprej, mi gremo naprej, mi mladi!

Čevljarski tečaj je bil dne 2. t. m. otvorjen. Ker je bil predsednik društva za pospeševanje male obrti, g. Holzer, zaradi bolezni zadržan, je ta tečaj otvoril deželni poslanec g. prof. Berbuč. Oglasilo se je 50 udeležencev; sprejetih je bilo 40. Želeti je, da bi sprejeti čevljarski tečaj redno in pridno obiskovali ter si pripomogli do večje izobrazbe.

„Čebelica“ je dne 23. aprila začela delovati. Oglasilo se je že nekaj fantov in deklet, ki bodo svoje prihranke v njej branili. Želeti je, da bi jih še drugi posnemali. Kdor želi biti ud „Čebelice“, naj se obrne do tajnika „Kat. del. društva“ g. Albina Spacapana.

Procesije na Sv. Goro, katero priredi „Kat. del. društvo v Gorici“ dne 14. t. m., se udeleži tudi naše društvo z zastavo in pevskim zborom.

Veselico namerava prirediti „Kat. del. društvo“ dne 12. junija, na drugi binkoštni praznik. Bratska društva prosimo, da ta dan uvažujejo.

—k.

Sv. Lucija ob Soči. — In zopet nesreča! Dnevna kronika naše proge ima spet, da zabilježi lep vspeh v — ponesrečenjih. Prejšnji teden je vrtal neki delavec luknje za mine v kamnolomu na Logu pod Skrtom. Ko je uže nasul smodnika in hotel nekoliko potolči z drogom v luknjo, tedaj se mu vname smodnik in z velikim pokom prileti kamenje v dotičnega delavca — Kalabreža. Ker je kamnolom jako strm ob bregu Soče, tedaj pade oni ponesrečenec še kakih deset metrov po brežini navzdol proti Soči. Vsega okrvavljenega in ranjenega prineso na rešilno postajo. Odtrgalo mu je kos spodnje čeljusti, na levi roki mu je odneslo meso do kosti, a na prsih je dobil globoko rano. V strašnih mukah in bolečinah se je revež zvijal na rešilni postaji, kjer so pričakovali zdrav-

nika. A te muke mu je množila še popolna zavest, ker je mogel spoznati še vse svoje tovariše Italijane. Pripeljali so ga potem v tolminsko bolnišnico, kjer je pa kmalu potem umrl. Bil je še mlad, kakih 26 let in neoženjen. — Poleg tega, vam moram poročati, da ima pri nas smrt jako bogato žetev. Umri sti dve postarani dekleti teti in dva otroka. — Še nekuj mi teži srce, kar vam pa za sedaj ne povem, — morda prihodnjic.

Novice.

Majski izlet krščanskega delavstva. — Da se bodo znala ravnanja bratska društva glede procesije na Sv. Goro, naznaniti hočemo že danes vsopred:

1. V soboto dne 13. maja od 5. ure pop. spovedovanje v cerkvi sv. Ignacija na Travniku v Corici. Upamo, da se bodo delavci in delavke poslužili te priložnosti v obilem številu, da ne bo mej nami niti enega, ki bi ne bil sprejel o velikonočnem času sv. sakramentov. Ob 7.1/2 (po laških šmarnicah) bo slovenski govor o sv. Jožefu, varuhu krščanskih delavcev. Govoril bo č. g. dr. Andrej Pavlica. Izvolili smo radi tega tako pozno uro, ker so v cerkvi sv. Ignacija prej laške šmarnice, pa tudi radi tega, da se udeležijo lahko tudi delavci.

2. V nedeljo dne 14. maja ob 3.1/2 zjutraj sv. maša v cerkvi sv. Ignacija; po sv. maši skupno obhajilo. Ob 4.1/2 odhod na sv. Goro.

3. Na Sv. Gori okolu 9. ure govor, potem sv. maša, na koncu blagoslov. Govoril bo prelat dr. Jos. Gabrijevčič.

4. Okolu 10.1/2 shod na trati za svetogorsko cerkvijo. Govorila bosta dr. Josip Dermastia, odvetniški kandidat in č. g. Jos. Kosec, župnik v Kamnjah. Nastopili bodo pevski zbori raznih društev.

Majskega izleta na Skalnicu-Sv. Goro se bodo dalje udeležila ta-le društva: „Marijina družba“ v Podgori se zastavo, „Marijina družba“ v Kamnjah in „Katoliško delavsko društvo“ v Mirnu se zastavo.

Nadvojvoda Josip Ferdinand. — Podpolkovnik pri pešpolku št. 27. v Ljubljani, nadvojvoda Josip Ferdinand, je imenovan polkovnikom 4. polka cesarskih lovcev.

Tržaški namestnik knez Hohenslohe, ki se je na Dunaju dal operirati in je zaradi tega moral ostati tam skoro mesec dni, se je povrnil v torek zopet v Trst, in je njegovo zdravstveno stanje povoljno.

Imenovanje. — Podadmirala grofa Rudolfa Montecuccoli, poveljnika mornarice, je cesar imenoval za admirala.

Imenovanje v sodni stroki. — Sodni pristav v Kopru, g. dr. Amedej Mattioni, imenovan je sodnim tajnikom v Gorici.

Imenovanje v vojaški službi. — Častniški namestnik g. Danilo Hočevnar, naš rojak, imenovan je poročnikom pri dalmatinskem pešpolku grof Lasy št. 22.

Poštnim kontrolorjem za Gorico imenovan je g. Ivan Hafner, doslej poštni oficijal v Ljubljani.

Za „Slovensko slottišče“: P. n. Josip Jarec, vikar v pokoju 2 K 50 v, Anton Fon, trgovec 1 K, Ant. P., trgovec 20 K, „Slovenska Bpseda“ 1 K.

Po pogrebu Marka Valasa je nabral g. Štefan Silič iz St. Petra med šempeterskimi starešinami in duhovniki v Gabrjah 8 K 72 v.

Bog stotero poplačaj!

Za Alojzijeveščice: Tolminska hranilnica in posojilnica od čistega dobička 50 K, L. C. 1 K.

Bog plati!

Dar. — Uprava „Prim. Lista“ je prejela za „Šolski Dom“ 1 K, katero je darovala družba „Slovenska Beseda“.

Za pogorelee na Srednjem so došli še ti-le darovi: Preč. g. J. Lukežič, dekan v Komnu 5 K; preč. g. J. Ivandčič, kaplan v Ročinju 2 K; sl. uredništvo „Pr. L.“ 6 K in g. Jož. Čigon, cerkovnik v stolnici 2 K. Vsem gg. darovateljem srčna hvala!

Srednje, 1. maja 1906.

J. Kunšič, J. Peršič, vikar, župan.

Vojaške vesti. — V pondeljek zjutraj je prišel 29. lovski bataljon, ki je bil do sedaj v mestecu Zalezcsky v Galiciji, v Gradišče. Tri stotnije so se nastanile v Gradišču, jedna pa v Ron-

kah. Vojaki so se vozili po železnici štiri dni in štiri noči. Med vožnjo dogodila se je neka nesreča. Jeden vojak padel je, ko sta se na viaduktu pri Borovnici srečala vojski in neki drugi vlak, z voza ter čez most, in so ga našli mrtvega na tleh.

V petek zjutraj ob 8 uri in pol pripeljal se je v Gorico iz Bruka na Muri 7. bataljon lovcev, od katerega ostanejo tri stotnije v Kanalu in jedna v Tolminu. Na postaji pričakovali so lovce častniki tukajšnje posadke z godbo tukajšnjega pešpolka št. 47. Lovci, katere so spremljali častniki do Solkana, odpotovali so koj proti Kanalu. Godba spremljala jih je v Kanalu. Kakor se nam poroča, vsprejeti so bili v Kanalu prav prirčno. Občina je ta dan lovce pogostila. Za častnike bil je prirejen banket, pri katerem je svirala vojaška godba.

Minole dni je poveljnik tretjega armadnega kora, fcm. Succovaty, v spremstvu nekaterih častnikov svojega štaba potoval po Istri in obiskal mosta Labin, Pazin, Motovun in Buzet. Govori se, da se namerava tudi v imenovana mesta poslati nekaj vojaštva.

Srečkanje deželnih obligacij — Dne 1. maja t. l. ob 10. uri predpoldne je bilo v deželni hiši osemnajsto srečkanje deželnih obligacij izdanih leta 1888.

Izšebale so se naslednje:

Vrsta A št. 76 za 1000 gl.	
" " " 35 " 1000 "	
" " " 36 " 500 "	
" " " 5 " 100 "	
" B " 77 " 1000 "	
" " " 18 " 500 "	

Deželna blagajna izplača te obligacije dne 1. avgusta t. l. v nominalnih zneskih proti povrnitvi dotičnih obligacij in tistih odrezkov, kateri še ne spadajo 1. avgusta t. l.

Naznanilo gospodom katehetom o molitvenikih za šole. — Čim bolj se katehet zaveda svoje vzvišene pa odgovorne naloge pri vzgoji mladine, tem težje je pogrešal, da katehetje nismo mogli dati učencem skupnega molitvenika. Po mnogih ovirah in skoro nepremagljivih težavah je zdaj tak molitvenik izšel. Iz raznih vzrokov pa je bilo treba privediti dva molitvenika: enega za nižje razrede, drugega za najvišje razrede in odrasle sploh. „Šolski molitvenik“ ima le najpotrebnejšo vsebino, vendar pa tako, da za ljudske šole v resnici zadostuje (tudi za prvo sveto obhajilo). Poleg tega molitvenika je obenem tiskan večji molitvenik „Večno življenje“. Ta ima vso vsebino „Šolskega molitvenika“, obenem pa je toliko razširjen, da bo koristen, zanimiv in priljubljen. — Vsa zaloga teh dveh molitvenikov se je izročila „Kato-liški bukvarni“ in pa „Prodajalnici katoliškega tiskovnega društva“ v Ljubljani v prodajo. Tvrđki sta se zavezali, dajati na 10 naročenih izvodov enega, na 20 pa tri proste iztise kot nameček; nista pa dolžni trpeti poštnih stroškov. Darovani izvodovi so namenjeni za revne učence kot darilo; lahko pa katehet ceno darovanih molitvenikov razdeli in tako ceno še bolj zniža. „Šolski molitvenik“: v rdeči obrezi stane K — 80, v zlati obrezi K 1-20; „Večno življenje“ v rdeči obrezi K 1-20, v zlati obrezi K 1-60. Vse te vrste so vezane v pergament, ki je lep in trden skoro kakor chagrin; ostane lep, če se tudi kaj zmocni. Oblika je priročna v kljub bogati vsebini, ker sta tisek in papir jako lična.

Konstituiranje novega občinskega zastopa v Ločniku se je izvršilo šele te dni, čeravno so bile občinske volitve že pred petnajstimi meseci dovršene. Pri volitvah stali sta si nasproti dve stranki, namreč konservativna furlanska stranka, s katero so volili tudi Slovenci, in pa liberalna ali takozvana legina italijanska stranka. Večino je dobila konservativno-furlanska stranka. Proti volitvi so nasprotniki vložili ugovor, katerega je namestništvo šele po sedmih mesecih rešilo. Ker sta pa med tem časom umrli dva člana novega staveštva, so takozvani legasi zahtevali, da prideta namesto umrlih v občinski zastop dva kandidata liberalne stranke, ki sta imela za umrlima dvema novoizvoljenima občinskima zastopnikoma največ glasov, dočim je zahtevala konservativna stranka, da se pokličeta v občinski zastop dva, ki sta bila izvoljena kot namestnika. Nastali so vsled tega ugovori in protiguovori, in ministerstvo je končno razsodilo, da ima konservativna stranka prav in to šele čez osem mesecev. Vsled tega je prišlo šele zdaj do konstituiranja. Izvoljen je bil za žu-

pana pristaš konservativne furlanske stranke, g. V. Grasseviz.

Opozorjamo na občini zbor „Centralne posojilnice“, ki bo prihodnji četrtak dne 11. t. m. ob 10 $\frac{1}{2}$ uri predpoldne v prostorih „Goriške zveze“.

Prvi majnik — V pond. so torej tudi v Gorici praznovali delavci dan prvega majnika. Predpoldne bi sicer človek o tem prazniku ničesar ne vedel, ako ne bi bilo po mestu napovedanega obhoda, kojega udeležba se pa od leta do leta vedno bolj krči, kajti prodajalnice bile so s prav redkimi izjemami skoro vse odprte in tudi po ulicah se je še precej pridno delalo. No, popoldne so bile zaprte pa vse prodajalnice in delavnice. Po obhodu so se zbrali delavci, katerih je bilo prišlo v mesto še precej z dežele, v dvorani in na vrtu hotela „Central“, kjer sta bila obdržana napovedana shoda v slovenskem in ital. jeziku, in na katerih so govorili kakor po navadi.

Popoldne pa so se zbrali na Živinskem trgu, kjer so pili in plesali ob strani kipa voditelja socialne demokracije Marksa. Mir se ni kalil. Le pijanih ljudij bilo je na Živinskem trgu in po mestu videti vse polno. Grozen „maček“ in pa prazen žep spominjal boče torej danes marsikoga na dan prvega majnika.

S Srpenice nam pišejo: Tukajšnje županstvo je imenovalo v seji 29. aprila okrajnega glavarja gosp. Bog. Prinzig-a za svojega častnega občana, ker se toliko zanima za ponesrečence po požaru in z vso gorečnostjo skuša pridobiti milodarov.

Iz Sv. Tilha pri Komnu nam pišejo, da je tam umrl v 33. letu svoje dobe posestnik France Jazbec, ud tamošnjega gospodarskega sveta. Zapustil je tri udove, namreč svojo soprogo, mater in staro mater, ki ima 92 let. Pokojnik bil je na Velikonoč še v Komnu pri maši in pri popoldanskem blagoslovu. Bil je spoštovan občinar, kar je najbolj dokazala mnogoštevilna udeležba pri pogrebu, katerega so se udeležili tudi vsi udje gospodarskega sveta. N. p. v. m.

Lovski pes velike rasti se je našel v Sv. Križu na Vipavskem. Lastnik psa naj se oglasi pri županstvu istotam.

Pogreša se 50 let stari Anton Ipavec (Gorjupč) iz Ročinja že kakih 10 dni. Bati se je, da si je storil kaj žalega, posebno, ker je živel v čudnih domačih razmerah. Ljudje si marsikaj pripovedujejo. Mož je srednje postave, zabnel vsled preobilo vžitega žganja; ima osoren nizek glas.

O p. u. r.: Včeraj našli so ga v Soči mrtvega.

Delavsko podporno društvo na Lokvah bo imelo občini zbor na društven praznik (Varstvo sv. Jožefa) dne 14. maja dopoldne po slovesni maši v društvenem uradu (zdaj zupnišče). — Udje naj prinese s seboj druž. knjižice, da lahko pregledajo vpis udnine in si zabiležijo „napredek društva“.

A. Plesničar, tač. predsednik.

Delovanje „Legge Nazionale“. — Poročilo seje osrednjega vodstva adrijskega odseka „Legge“ ima sledečo vsebino: „Legge Nazionale“ je dobila zemljišče N. T. 382 v Krkavcih; prodala je v tečaju oktober-april 275 in pol zabojev vžgalic, torej 1653 K v korist „Legge“; potem je določila 700 K za zgradbo šole v Novemgradu (Castelnuovo d' Arsa). Za razna šolska učila je izdala 52 K. — „Legge“ je sklenila zgraditi šolo blizu Oprtlja v Istri.

Dve slovenski dekleti rešeni. — „Gospe za varstvo deklet“ v Trstu so že začele razvijati svoje preimenitno delovanje. Na postaji južne železnice se jim je nedavno posrečilo rešiti dve slovenski dekleti, na kateri sta čakala dva malopridneža kot na „naročeno blago s Kranjskega“.

Tatvlna na pošti v Trstu. — V nedeljo zvečer so neznan lopovi prišli v prostore poštnih uradov, ki se nahajajo v borzni palači. V istem uradu se nahajati dve blagajni, in tatovi so prevertali obe, eno na vrhu, a drugo na vrtu in na strani. A njih trud je bil brezuspešen, kajti obe blagajni sta bili popolnoma prazni. Za tem so tatovi obrnili svojo pozornost neki železni škattlji, ki je bila sicer zaklenjena, ali ključ je bil v ključavnici. V tej škattlji so našli 150 kron denarja, ki so ga, seveda, vzeli seboj. A niso vzeli le teh 150 kron denarja, marveč iz raznih predalov raznih pisalnih miz so pobrali znamk za nič manje nego 30.700 kron.

Ukradene znamke so največ po 30, 35, 40, 50, 60 in 72 stotink. Tatovi so šli v urad skozi stranišče, ki se nahaja v veži borzne palače. V tej veži se nahajati dve stranišči: eno imajo na razpolago razne tvrđke v bližini, a drugo, ki meji s prvim, je za poštni urad. Stranišči deli eno od drugega le lesena stena. Tatovi so prišli najprej v prvo imenovano stranišče, od katerega so imeli ključ, a iz prvega stranišča so preko stene preplezali v drugo. Od tu so prišli potem v urad ne posebno lahkim načinom. Od te strani je bil urad zaprt z močnimi vratmi, ki so bila zaprta od notranje strani s ključem in poleg tega še s šestimi zapahi. Tatovi so pa vrata jednostavno sneli s tečajev ter jih podrli na tla. Beleženja vredno je dejstvo, da bi se bilo tatove lahko zasačilo, a da se to ni storilo le zbog neskrbnosti dveh poštnih uradnikov. Redar Kirin je bil namreč v nedeljo zvečer okoli 9. ure in pol zapazil, da so luknjice, ki so prirejene v vrata urada v svrhu, da redarji lahko po noči pogledajo v urad, da so bile torej te luknjice od znotraj pokrite z neko zeleno cunjjo. Kirin je takoj obvestil nadzornika redarstvene stražnice v ulici dei Rettori, a ta je telefoniral na glavno pošto. Vsled tega so z glavne pošte poslali na lice mesta dva poštna oficijala s ključi poštnega urada v borzni palači. Prišedša do borzne palače, kjer sta pred uradom stala dva redarja, sta poštna uradnika skušala odpreti urad, a pri tem sta zapazila, da sta se bila zmotila, ko sta jemala ključe in da nista vzela pravih. Mesto, da bi se bila vrnila po prave ključe, sta izjavila, da tega ni treba, ker saj je vse popolnoma zaprto. Na redarjevo opazko, zakaj da so pa luknjice v vratih pokrite od znotraj, sta dejala, da najbrž ni dotični poštni uslužbenec, ko je zapiral urad, odmaknil zavese. — V torek popoldne so našli na ukradenem poštnem uradu, in sicer v drvarnici, velik sveder, katerega so rabili tatovi pri vrtanju blagajn.

Anton Freno pomiloščen. — Antonu Freno, ki je lani ubil redarja Jakoba Negode in ki je bil radi tega o predzadnjem zasedanju porotnega sodišča obsojen na smrt na vešalih, je deželno sodišče prijavilo v torek v jutro, da je cesar vsprejel njegovo prošnjo za pomiloščenje ter obsodbo na smrt spremenil v dosmrtno ječo.

„Šmarnice“. — Marijine pesmi za mešan oz. ženski zbor, zložil Fr. Kimovec, kaplan na Bledu. Izidejo v najkrajšem času. Naročijo se pri skladatelju in v kat. bukvarni. Cena 1 krono. Čisti dobiček za nove orglje v novi bleški cerkvi. —

Dvojica Klein obsojena. — Štiridnevna obravnava proti zakonski dvojici Klein, radi umora na hišnem posestniku Sykori, je končala s tem, da je bila Franciška Klein obsojena v smrt na vešalih, Ivan Klein pa radi oddajene sokrivde na zavratnem umoru v osemletno težko ječo.

„Fremdenblatt“ je zvedel, da je so dišče sklenilo, v smrt obsojeno Franciško Klein, predložiti cesarju v pomiloščenje.

Novo napravo pri telefonu, s katero se vsak telefon kar sam zveže z drugim, ne da bi bilo treba klicati centralo, se napravlja strankam telefonske tovarne na Dunaju.

Strijca ubil. — Na zagrebško policijo se je prišel naznaniti seljak Josip Babič iz Babičsela, da je 29. pr. m. z motiko ubil svojega strica ko je plel na polju. Babičev stric je po prepiru z nožem napadel njega in njegovega očeta; vsled tega je bil prisiljen se braniti. Babiča so oddali sodišču.

Madama Loubet. — Pred nekaterimi meseci je umrla mati predsednika francoske republike Loubet-a. Bila je zelo priprosta, skromna žena; svoje rojstne vase, svojih vsakdanjih opravil ni hotela nikdar pustiti. Dasiravno se je njen sin vspenjal vedno višje v državnih službah in jo tudi vabil k sebi v Pariz, vendar se nikdar ni mogla odločiti, da bi mu sledila, ostala je rajš priprosta kmetica. — Nekega dne je ravno kruh pekla, ko jo je prišel obiskat njen sin predsednik republike Emil Loubet. „Ravno prav si prišel Emil“, mu je zaklicala, „mi boš pomagal kruh mesiti, stara sem, in roke so mi postale okorne“. — In predsednik francoske republike si je slekel suktno, si zavihal rokave in pričel mesiti kruh v potu svojega obraza. — Bila je tudi zelo pobožna žena. Uživala je

simpatije cele Francoške, in ko je umrla, so se vsi francoski listi brez ozira na stranke, častno spominjali dvaindevetdesetletne starke iz Marsanne.

30.000 ločenih žensk živi po naj-novejšem štetju v Čikagi v Ameriki.

Žrtve na železnicah. — Poročilo ameriške meddržavne trgovinske komisije za mesec oktober, november, december, izkazuje, da je bilo v teh treh mesecih l. 1904 usmrčenih 242 in ranjenih 3289 oseb.

Napad na poštnega slugo. — V Zagrebu je napadel neznan gospod poštnega slugo Totha in mu iztrgal denarna pisma, v katerih je bilo 2000 K.

Za kratek čas.

1. Sodnik proti obtožencu: Vaš pes je sinoči obklat tu pričujočega Krišpina Vinopivca do krvi. Kako se hočete opravičevati?

Obtoženec: Ko je šel gosp. Krišpin sinoči mimo moje hiše je bil popolnoma pijan, moj pes pa je strog antialkoholist.

2. Na lokalni železnici. A: Zakaj se ne ustavi vlak na tej postaji? B: Veste, stvar je taka, konduktor tega vlaka in vodja te postaje sta se skregala in ne govorita več med seboj, zato se tudi vlak ne ustavi več tukaj.

3. Vprašanje: Zakaj pozdravlja pes svojega gospodarja z repom?

Odgovor: Zato, ker nima klobuka.

4. Veš kaj Tone? Tvoja ušesa so vendar predolgo za tako pametnega človeka kot si ti.

Tone: Veš kaj France? Tvoja ušesa so pa prekratka za takega oala kot si ti.

Loterijske številke.

30. aprila.

Trst 69 27 85 28 2
Linc 34 60 74 8 37

Hiša na prodaj

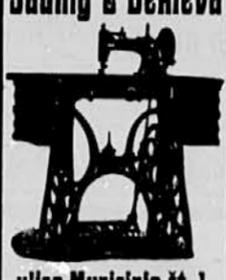
ima dve nadstropji s štirimi stanovanji po eno sobo in kuhinjo; vrt, dvorišče, klet, klev in vodnjak. Oglasiti se je pri

MATIJU LEGIŠA,

vas Bižolje št. 5,

pošta Sesljan (Sistiana) pri Trstu.

Saunig & Dekleva

Velika tovarniška zaloga **živahnih strojev** kakor za šivilje, krojače, črevljarje, in tudi za umetno vezanje (rekamiranje). V zalogi se tudi nahajajo angleška **dvokolesa „Helical Premier“** in **slamorezni stroji, samokresi** in razne **puške**, lastna meh. popravljalnica. Glavno zastopstvo za Primorsko: Centrifug „Westfalia“.

ulica Municipio št. 1, Gorica.

Ponos vsake gospodinjice je dobra kava.

Kathrainerjeva Knopipova sladna kava

so ne bi smela pogrešati več v nobenem gospodinjstvu, karar se napravlja kavina pijača.

•••••

Zahtevaj le izvirne zavojke z imenom KATHRAINER.

Teodor Slabanja,

srebrar v Gorici,

v ulici Moreljevi hiš. št. 12.

Prodaja cerkv. orodja že izgotovljena v posrebrjenih in poslačenih kovinah po **znižanih cenah.**

Izvršujejo se vsakovrstna dela, bodisi iz dragocenih ali nedragocenih kovin bodisi v urezanem ali neurezanem slogu in to za cerkve kakor za zasebno rabo. Popravljajo in prenavljajo se cerkv. orodja, pozlačujejo in posrebrjujejo se v ognju pod vodstvom večšega in izurjenega delovodje. V trgovini se izdelujejo vsakovrstne črke in napis. Na željo pošlje tudi cenike s podobami.

Vse po najulžjih cenah. Vse pošiljate se pošiljajo franko.

Kuharica želi službe

v mestu ali okolici. Nastopi lahko 15. maja ali pozneje. Eventualna vprašanja na upravništvo »Primorskega Lista« pod šifro „**Stajerka 20**“.

Lekarna

Cristofolletti v Gorici

Prave in edine žel. kapljice s **znamko sv. Antona Padovanskega.**

(Varstvena znamka)

Zdravilna moč teh kapljic je neprekosljiva. — Te kapljice **uredijo redno prebavljanje**, če se jih dvakrat na dan po jedno žličico popije. — **Okrepé želodec, storé, da zginé v kratkem času omotica in šivolna lénost** (mrtvost). Te kapljice tudi storé, da **človek raje jé.**

Cena steklenici 60 vin.

Anton Krušič

krojaški mojster in trgovec v Gorici
Corso Gius. Verdi 33.

Izdeluje vsakovrstne obleke za vsaki stan in sicer za civilne, vojaške in državne uradnike.

Za vse obleke je vedno v zalogi **raznovrstno ravnokar došlo sveže angleško in domače blago za bližajočo pomladansko sezono.**

Ima zalogo **gotovih oblek in sukenj za vsaki stan.**

o o o Cene zmerne o o o.

Anton Kuštrin

v Gosposki ulici št. 25,
v Gorici,

priporoča čistili duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portoriko i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboji. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Mljaveče prve in druge vrste, namreč od 1/2 kila in ob enega funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič & Valenčič v Il. Bistrici. Zveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mlina v Kranju in z Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Delavnica cerkvenih posod
in cerkvenega orodja

Fr. Leban,

Gorica,

Magistratna ulica šte. 8.

Priporoča preč. duhovščini svojo delavnico cerkvenega orodja in cerkvenih posod, svečnikov itd., vsakovrstnih kovin v vsakem slogu po najnižjih cenah. Popravlja in prenavlja stare reči.

Blago se razpošilja franko.

Prosiva zahtevati listke!

Največja trgovina z železjem

KONJEDIC & ZAJEC

Gorica v hiši Monta.

Priporoča stavbeni Cement, stavbne nositelje (traverze), cevi za stranišča z vso upeljavo, strešna okna, vsakovrstne okove, obrtniško orodje, železo cinkasto, železno pocinkano medeno ploščevino za napravo vodnjakov, vodovodov, svinčene in železne cevi, pumpe za kmetijstvo, sadjerejo in vinorejo, ter vsakovrstna orodja.

Cene nizke, solidna postrežba!

Eno kruno nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže s potrdili najino nove **amerikanske blagajno**, da je kupil pri naju za 100 kron blaga.

Prosiva zahtevati listke!

Karol Draščik,

pekovski mojster na Kornu v Gorici

odlikovan z častno diplomom najvišjega priznanja jubilejne razstave na Dunaju l. 1898. n v Gorici na razstavi l. 1900 s zlato svetlinjo izvršuje naročila vsakovrstnega peciva tudi najfinerega, za nove maše in godove kolače za birmo in poroke itd.

Vsa naročila izvršuje točno in natančno po želji gospodov naročnikov. — Priporoča se za nje svojim rojakom v mestu in na deželi najuljudneje.

And. Fajt,
pekovski mojster, Gorica,
tekališče Fr. Josipa št. 2 (lastna hiša), in podružnica št. 20.

Izvršuje naročila vsakovrstnega peciva, tudi najfinerega, kakor za nove maše in godove, kolače za birmance in poroke itd. Vsa naročila izvršuje točno in natančno po želji naročnikov. Ima in prodaja različne moke, fina peciva, fina vina in likerje po smerni ceni. Za Veliko noč posebno goriško pinco in potice itd.

„Centralna posojilnica“

registrovana zadruga v Gorici, ulica Vetturini hiš. šte. 9.

Posojuje svojim članom od 1. aprila 1905 dalje:

na menico po 5 1/2%, na vknjižbo pa po 5%
z 1/8% upravnega prispevka za vsacega pol leta. Obrestna mera za hranilne vloge ostane nespremenjena.

„Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani“

Dunajska cesta 19 — v Medjatovi hiši v pritličju — Dunajska cesta 19

vsprejema:

1. zavarovanja vsakovrstnih posloplj, premičnih in pridelkov proti požarni škodi;
2. zavarovanja zvonov proti poškodbi in
3. za nižjeavstrijsko deželno zavarovalnico na Dunaji:
 - a) zavarovanje na doživetje in za smrt, jednostavna zavarovanja za slučaj smrti, na doto in rento, ljudska zavarovanja z mesečnim plačilom zavarovalnine po 50 vin., 1, 2, 3 in 4 K in daje po neprisiljenih vlogah v oddelku „Rentna hranilnica“ deželne zavarovalnice zelo praktično starostno in rentno preskrbo;
 - b) zavarovanja proti vsakovrstnim nezgodam (telesnim poškodbam) in nezgodam na potovanju po suhem in na vodi ter jamstvena zavarovanja vsake vrste.

Zastopnik za pokneženo grofijo goriško-gradiščansko je vodja „Centralne posojilnice“ v Gorici.

Rojaki Slovenci! Pristopajte k domači zavarovalnici!

Pojasnila daje in vsprejema ponudbe ravnateljstvo zavarovalnice ter postreže na željo tudi s preglednicami in ceniki.

Ta edina slovenska zavarovalnica sprejema zavarovanje pod tako ugodnimi pogoji, da se lahko meri z vsako drugo zavarovalnico.

V krajih, kjer še ni stalnih poverjenikov se proti proviziji nastavljajo spoštovane osebe za ta zaupni posel.

Postavno vloženi ustanovni zaklad jamči zavarovalcem popolno varnost.

Svoji k svojim!